

stand om, at det er en Nødvendighed for Manden ubundent og hensynsløst at tilfredsstille sin Drift, den er gjentagen saa ofte, at den for mange er bleven en Trosætning. Men den gjendrives ogsaa, skjønt ikke saa ofte, som den vistnok kunde og burde gjendrives. Vi hørte den blive gjendreven forleden i Folketinget, og en af Mændene i Arne Garborgs tit nævnte Bog — Niels Bugge — fortæller, til de andre Mænds store Forbavselse, at han har levet et rent Liv — ganske vist med alvorlig Kamp — men denne Kamp har gjort ham til Mand. — Der er altsaa Mænd, som siger os, at det nok er svært at tøjle Driften, men ikke umuligt, og disse Mænd taler af Erfaring lige saa vel som de andre. — Og der er meget, som for vor Tanke støtter netop disse Mænds Erfaring, — blot det, at der gives rene ugifte Mænd, er jo et Bevis paa, at Kyskhed er mulig. Og vi ser, at Manden paa mange andre Punkter har udviklet sig fra den vildes Standpunkt til Kultur menneskets — hvorfor skulde han da blive i Vildhedstilstanden paa et eneste Omraade? Har ikke Kvinden gennemgaaet en lignende Udvikling som den, vi nu ønsker af Manden?

Umulig er en Forandring af Mandens nuværende Natur vistnok ikke.

Og naar vi tænker os den Tilstand, som vilde indtræde, hvis en saadan Forandring virkelig fandt Sted, hvis Flertallet af Mændene blev kyske og trofaste — naar vi tænker os et Samfund, hvor den sanselige Drift kun fandtes i Forbindelse med Kjerlighed, hvor Mænd og Kvinder levede i rene, lykkelige Ægteskaber og hjalp hinanden i Livets Arbejde, et Samfund, hvor Forførelse, Voldtægt, Prostitution og al den Elendighed, som følger dermed, næppe kjendtes uden af Navn, hvor der ingen stakkels hjemløse Børn var — tænker vi os dette, da siger vist de fleste af os: Det er Lykke.

At en saadan Tilstand næppe vil indtræde i sin Fuldkommenhed i en overskuelig Fremtid, er sikkert nok. Der vil længe, længe blive ved at være mange Mænd og Kvinder, som fører et ubundent Kjønsliv: men der er stor Forskel paa, om et saadant Liv er Undtagelsen og fører en skjult, frygtsom Tilværelse, eller om det bliver den store Mængdes aabenbare, af Samfundsmoralen billigede Leveform. Det er dette, som tilstræbes. Jeg ved godt, at denne Stræben sker i Sædelighedens Navn, og jeg tror ogsaa, at adskillige af dem, som vil omdanne